

Vícedenní závody 9.-12.7.2015 – Primorsko

čtvrtek 9.7- let do Burgasu, sprint

Náš výjezd začal v noci, protože sraz na letišti byl už ve tři hodiny. V čekárně se šťastně shledala celá naše skupinka – 11 reprezentantů, Andrej, Alina a bezkonkurenčně nejroztomilejší člen výpravy German. Už při odbavování jsme zjistili, jak je dobré mítí Germana, protože díky němu mohli Andrej s Alinou předběhnout celou frontu, zatímco my jsme si ji museli celou vystát. O půl šesté naše letadlo konečně odstartovalo a my jsme se vydali směr Bulharsko.

Během cesty se některým z nás přihodila menší nepříjemnost, a to když jsme zaspali a byli jsme ochuzeni o podávanou bagetu, ale jinak byl let bez problémů a my jsme doletěli do Burgasu. Odtud jsme přešli do našeho cílového letoviska, do Primorska.

Byli jsme ubytovaní ve čtyřhvězdičkovém hotelu Perla Sun. Přestože jsme asi nedostali největší pokoje, s ubytováním jsme mohli být spokojení: z balkónu krásný výhled na moře, pohodlná postel a televize i s českými kanály, takže jsme nezmeškali náš oblíbený seriál. Co jsme ale ocenili nejvíc, bylo hotelové jídlo. Díky formě švédského stolu si každý z nás přišel na to, co má nejraději. Na výběr bylo od zeleninových salátů, přes ryby, těstoviny až po zákusky. Bylo opravdu těžké se nepřejít.

Jako první závod nás odpoledne čekal sprint. Běželo se na zvláštní mapce, a protože prostor nebyl moc velký, pomalý okruh se trochu překrýval s rychlým. Někteří z nás si vyběhli medaile, které se myslím organizátorům povedly. Protože bylo do večere ještě chvíle času, běželi jsme ještě „zrelaxovat“ do moře. Pak nás čekala výborná večere a celí unavení ještě z cesty po náročném dnu jsme šli brzo spát.

Pátek 10.7.- klasika 2m

Další den byl v plánu závod klasika 2m. Vše začalo klidně, protože téměř všem z nás se podařilo odjet bez problémů na start. V Bulharsku měří 2m skoro jako 80m, přesto na nás čekalo několik záludností: po většinu závodu jsme slyšeli tak polovinu kontrol (podle toho které byly zrovna blízko), poslední kontrola se organizátorům nevešla na mapu (postavili ji asi 800m vedle) a někteří

z nás potkali v lese zvířata jako obrovské srny, divočáky, divoké psy, hady a v jednom kuse jsme proráželi pavučiny. Nějak jsme se s tím vypořádali a nakonec z toho ještě cinkla nějaká ta medaile.

sobota 11.7.- foxoring

Na startu foxoringu jsme všichni dostali GPS přístroj, se kterým jsme běželi celý závod a v cíli jsme pak mohli na obrazovce sledovat kudy který závodník běžel. Mapu jsme dostali ještě v přípravě, dvě minuty před naším startem. Mohli jsme tak přemýšlet nad pořadím, což nebylo vůbec jednoduché, protože trať byla postavena zajímavě a nabízelo se několik postupů a voleb pořadí. Někteří to otáčeli už na konci koridoru, jiní zase běželi trať v protisměru. Všichni jsme však museli běžet po pláži k jedné vypečené kontrole, která stála až u moře mezi opalujícími se lidmi. Jediné co mě hnalo po nekonečné rozpálené asfaltce do cíle byl můj dres s nápisem Czech Republic a spoustu českých turistů, před kterými jsem prostě nechtěla jít. K večeru pak byla u hotelového bazénu menší „párty“, ale moc živo na ní zrovna nebylo.

neděle 12.7.- klasika 80m

Celý program ukončovala 80m klasika, která se běžela na mapě „Airport 2“. Příjemný rovinný terén a průběžný les narušovalo snad jen to, že se v Bulharsku každá rostlina řídí heslem: „Kdo nemá trny, není cool.“ Po závodě už následovalo jen vyhlášení, oficiální zakončení celé akce a oběd. Poté jsme se s částí naší skupiny rozloučili, a ta odjela do Burgasu na letiště a posléze domů do České republiky.

13.7. - 15.7. - Výcvikový kemp

Zbytek naší výpravy zůstal v Primorsku až do 15. 7. s Andrejem a malou skupinou Rusů. Andrej postavil 2x 2m trať a na závěr kombinovaný „Dvoumetrovo-osmdesátkový“ sprint. Na start všech tréninků jsme se dopravovali pěšky. V tu dobu se počasí velmi střídalo, takže jeden den bylo v lese vedro na padnutí a druhý den jsme cestou zpátky do hotelu zmokli. Terény byly dosti zarostlé a kopcovité + všudypřítomné akátové keře. Musím samozřejmě ještě zmínit náš překvapkový (mě opravdu překvapil, neměla jsem s sebou plavky) výlet lodí na odlehlé kamenité pláži, kde jsme se mohli potápět, jezdit na kajaku, surfu a vůbec si to tam užívat jako na dovolené. Jinak jsme každé odpoledne po náročném tréninku i s Rusy utvrzovali kolektiv hraním volejbalu a fotbalu na pláži. Naše cesta zpět proběhla v pořádku a v poklidu, a když jsme všichni dostali svá zavazadla, rozloučili jsme se a vydali se do svých domovů.

Závody v Bulharsku byly úžasnou zkušeností a myslím, že všichni si je dostatečně užili 😊

Kateřina Bžatková, Justýna Bouchalová